

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

กรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ **ADB**

อ.พ. ๓๓/๒๕๕๒ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญทั่วไป

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๕๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

Legislative Institutional Repository of Thailand

กรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ **ADB**

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณากรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ ADB ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. สรุปสาระสำคัญของกรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ ADB (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. กรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ ADB	๓
๓. ธนาคารพัฒนาเอเชีย : ADB	๗
๔. เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของธนาคารพัฒนาเอเชีย (Millennium Development Goals-MDGs)	๕
๕. ความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศไทยกับ ADB	๑๖
๖. กรอบผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศ (๒๕๕๐-๒๕๕๔)	๒๓
๗. บทความจากสื่อมวลชน	
- หลังวิกฤตินี้ เศรษฐกิจเอเชียต้องเข้มแข็งขึ้น	๒๗
- ยอดให้กู้ปี ๒๕๕๑ ของ ADB สูงเป็นประวัติการณ์	๒๕
- ADB พร้อมให้ไทยกู้ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ในปี ๕๒ ลงทุนเมกะโปรเจกต์	๒๕

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

นางสาวเขาวนิจ สุนนานนท์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายภูมิพิชญ์ ยาสัทธ

นายนพดล น้อยจ้อย

นายฉัตรพงศ์ พันธุ์ไชย

นายทศนารถ เมฆประยูร

นางสาวดาวรัตน์ สมจิตร

นางสาวนภาพร ญาณศิริ

วิทยากร ๘ ว.

นิติกร ๗ ว.

วิทยากร ๔

นิติกร ๓

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๕

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖

๒๖ เมษายน ๒๕๕๒

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปสาระสำคัญของกรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ ADB

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาในระดับพหุภาคีเช่นเดียวกับธนาคารโลก โดยก่อตั้งขึ้นภายใต้การดำเนินการของกลุ่มประเทศสมาชิก ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND PACIFIC (ESCAP) ๓๑ ประเทศ เมื่อปี ๒๕๐๕ และเริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๕ โดยประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๓๑ ประเทศ ผู้ร่วมก่อตั้ง ปัจจุบัน มีประเทศสมาชิก ๖๗ ประเทศ (จากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ๔๘ ประเทศ และนอกภูมิภาค ๑๙ ประเทศ) ซึ่งประเทศสมาชิกดังกล่าว ต้องเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษในกรอบสหประชาชาติ ธนาคารพัฒนาเอเชียมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

ปัจจุบัน ธนาคารพัฒนาเอเชียมีจำนวนหุ้นสามัญ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓,๕๔๖,๓๑๑ หุ้น คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๕๖ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นลำดับที่ ๑๗ มีจำนวน ๔๘,๑๗๔ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๖ และมีอำนาจออกเสียงคิดเป็นร้อยละ ๑.๓๘๕ ในช่วงที่ผ่านมา ADB ได้มีการเพิ่มทุนสามัญของ ADB จำนวน ๔ ครั้ง โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมในการเพิ่มทุนในทุกครั้งที่ผ่านมา และครั้งล่าสุด ADB ได้รับอนุมัติให้เพิ่มทุนเมื่อปี ๒๕๓๗

เงินทุนของธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้มาจาก ๒ ประเภทดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนสามัญ ประกอบด้วย

- เงินค่าหุ้นจากประเทศสมาชิก
- เงินที่ธนาคารพัฒนาเอเชียกู้ยืมหรือระดมทุนจากตลาดเงินทุนระหว่างประเทศ
- เงินรายได้สุทธิจากการดำเนินงานของธนาคาร

(๒) เงินกองทุนพิเศษประกอบด้วยเงินจาก

- กองทุนพัฒนาเอเชียซึ่งให้เงินกู้ลักษณะผ่อนปรนสูงแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่ยากจน
- กองทุนพิเศษเพื่อช่วยเหลือด้านวิชาการและกองทุนพิเศษของประเทศญี่ปุ่น เพื่อสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแบบให้เปล่า

แนวคิดในการพิจารณาเพิ่มทุน ADB ครั้งที่ ๕ ได้เกิดขึ้นในช่วงที่เกิดวิกฤตการเงินโลกปี ๒๕๕๑ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคค่อนข้างยับยั้ง ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านสินเชื่อและการคลัง การเจริญเติบโตอยู่ในระดับต่ำ และก่อให้เกิดปัญหาความยากจนตามมา ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพิจารณาเพิ่มทุนของธนาคารฯ ให้มีทุนที่เพียงพอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลก

ธนาคารฯ จึงนำเสนอขอเพิ่มทุนธนาคารฯ ร้อยละ ๒๐๐ โดยให้มีผลตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของประเทศสมาชิกได้ ซึ่งการเพิ่มทุนดังกล่าวธนาคารฯ จะมีหุ้น

สามัญเพิ่มขึ้น ๗,๐๕๒,๖๒๒ หุ้น โดยหุ้นที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว สมาชิกสามารถเข้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนได้ถึงร้อยละ ๒๐๐ และจะมีการเรียกชำระ (Paid-in) ร้อยละ ๔ และจะเป็น Callable Portion ร้อยละ ๘๖ ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกต้องชำระเป็นงวด ๆ ๕ ปี เท่ากัน โดยร้อยละ ๔๐ จะชำระเป็นเงินสกุลแลกเปลี่ยนได้ (Freely Convertible Currencies) และร้อยละ ๖๐ เป็นสกุลเงินของประเทศสมาชิก

การเพิ่มทุนดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยต้องมีการชำระเงินเพิ่มทุนจำนวนประมาณ ๔๖.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยชำระเป็นเวลา ๕ ปี ๆ ละจำนวน ๙.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ ๓๓๕ ล้านบาทต่อปี ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการกู้ยืมจากธนาคารฯ เป็นครั้งแรกในโครงการของ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และยังคงกู้ยืมในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจาก ADB ทั้งทางด้านการเงิน และวิชาการเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ปัจจุบันประเทศไทยกับ ADB ได้ร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกันที่เรียกว่า Country Partnership Strategy ในระยะเวลา ๕ ปี (๒๕๕๐-๒๕๕๔) เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ประกอบประเทศไทยมีแผนการที่จะขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจาก ADB ในการพัฒนาโครงการ โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ดังนั้น เพื่อช่วยให้ ADB สามารถเข้ามามีส่วนช่วยเหลือประเทศสมาชิก ในยามวิกฤต ประเทศไทยจึงควรให้การสนับสนุนการเพิ่มทุนสามัญครั้งที่ ๕ (GCI V) ของ ADB ร้อยละ ๒๐๐ ของทุนปัจจุบัน และการเพิ่มทุนดังกล่าวประเทศไทยควรเข้าไปซื้อหุ้นเพิ่มทุน ร้อยละ ๒๐๐ หรือประมาณ ๔๖.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งเพื่อประโยชน์ของประเทศไทยที่จะรักษาบทบาทของประเทศในเวทีระหว่างประเทศและคุณอำนาจการต่อรองในการบริหารจัดการภายในกลุ่มออกเสียงของไทยต่อไป โดยกลุ่มออกเสียงของประเทศไทยนั้นประกอบไปด้วยสมาชิก ๖ ประเทศ คือ มาเลเซีย สิงคโปร์ พม่า เนปาล บรูไนดารุสซาลาม และไทย ซึ่งประเทศไทยมีอำนาจออกเสียงเป็นลำดับที่ ๒ รองจากประเทศมาเลเซีย

กรอบการเจรจาการทบทวนความต้องการแหล่งทุนสามัญของ ADB

1. ความเป็นมา

ด้วยปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมีผลทำให้ประเทศสมาชิกของธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนามีความต้องการลงทุนในภาครัฐเพื่อแก้ปัญหาภาคเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น แต่ประเทศเหล่านี้ประสบปัญหารายได้การส่งออกที่ลดลง ไม่มีเงินทุนจากภาคเอกชนมาลงทุนและมีปัญหาด้านสินเชื่อทางการค้า ดังนั้น ธนาคารฯ จึงได้รับการร้องขอจากประเทศสมาชิกเพื่อให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติมจากแผนที่ได้วางไว้ถึง 2 เท่า และประกอบกับประเทศผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินต้องการเบิกเงินกู้โดยเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม ธนาคารฯ คาดว่า หลังจากปี 2553 ความต้องการความช่วยเหลือจากประเทศสมาชิกเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตจะผ่อนคลายลงและการดำเนินภารกิจของธนาคารฯ ก็จะกลับมาเป็นปกติ ในขั้นนี้ ธนาคารฯ จึงมีความจำเป็นต้องมีเงินทุนที่เพียงพอเพื่อช่วยแก้ปัญหาวิกฤต

ธนาคารฯ จึงได้มีหนังสือถึงประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกพิจารณาเพิ่มทุนสามัญทั่วไปครั้งที่ 5 (Fifth General Capital Increase: GCI V) ของธนาคารฯ ร้อยละ 200 ของทุนในปัจจุบัน โดยให้มีการชำระ (Paid-in Portion) ร้อยละ 4 ของเงินเพิ่มทุนทั้งสิ้น การเพิ่มทุนดังกล่าวจะทำให้เงินทุนของธนาคารฯ เพิ่มขึ้นจากประมาณ 56 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็นประมาณ 165 พันล้านเหรียญสหรัฐ และเงินทุนที่ชำระแล้วจะเพิ่มขึ้นจาก 3.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็นประมาณ 8 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยคาดว่าจะเบิกจ่ายทั้งสิ้น 5 ปี ตั้งแต่ ปี 2553

ดังนั้นรัฐบาลจึงขอนำเสนอกรอบเจรจาของประเทศไทยเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เพื่อกระทรวงการคลังจะได้แจ้งธนาคารพัฒนาเอเชียยืนยันสนับสนุนการเพิ่มทุนต่อไป

ธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาในระดับพหุภาคี เช่นเดียวกับธนาคารโลก โดยก่อตั้งขึ้นภายใต้การดำเนินการของกลุ่มประเทศสมาชิก Economic and Social Commission for Asia and Pacific (ESCAP) 31 ประเทศ ที่กรุงเทพมหานครฯ และเริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2509 โดยประเทศไทยเป็น 1 ใน 31 ประเทศผู้ร่วมก่อตั้ง ปัจจุบัน ธนาคารฯ มีประเทศสมาชิกรวม 67 ประเทศ

ประกอบด้วย 48 ประเทศจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และ 19 ประเทศนอกภูมิภาค และมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

ปัจจุบันธนาคารพัฒนาเอเชียมีจำนวนหุ้นสามัญรวมทั้งสิ้นจำนวน 3,546,311 หุ้น คิดเป็นมูลค่าประมาณ 56 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นลำดับที่ 17 มีจำนวน 48,174 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 1.36 และมีอำนาจออกเสียงคิดเป็นร้อยละ 1.385 ในช่วงที่ผ่านมา ADB ได้มีการเพิ่มทุนสามัญของ ADB จำนวน 4 ครั้ง โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมในการเพิ่มทุนในทุกครั้งที่ผ่านมา และครั้งล่าสุด ADB ได้รับอนุมัติให้เพิ่มทุนเมื่อปี 2537

แนวคิดในการพิจารณาเพิ่มทุน ADB ครั้งที่ 5 ได้เกิดขึ้นในช่วงที่เกิดวิกฤตการเงินโลกปี 2551 ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคตกต่ำอย่างฉับพลัน และเกิดความไม่แน่นอนในอนาคต และทำให้ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านสินเชื่อและการคลัง การเจริญเติบโตอยู่ในระดับต่ำ และก่อให้เกิดปัญหาความยากจน ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพิจารณาเพิ่มทุนของธนาคารฯ ให้มีทุนที่เพียงพอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลก ให้สามารถรักษาระดับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของธนาคารฯ

ในช่วง 40 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ธนาคารฯ มีเงินทุนที่ชำระแล้ว 3.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือร้อยละ 7 ของทุนทั้งหมด ซึ่ง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 ธนาคารฯ ได้ให้สินเชื่อไปแล้วถึง 15 เท่าของเงินทุนที่เรียกชำระแล้วและจากการประมาณการด้านการให้เงินกู้ของธนาคารฯ คาดว่าความต้องการเงินกู้ในปี 2552 จะเพิ่มขึ้นจาก 9 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 13 พันล้านเหรียญสหรัฐ และถ้าหากธนาคารฯ ได้รับการเพิ่มทุนร้อยละ 200 ธนาคารฯ จะสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินในปี 2553 และตั้งแต่ 2554 เป็นต้นไป จำนวน 12.5-13 และ 11 พันล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ

LI RT

2. ประเด็นเพื่อการพิจารณา

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ธนาคารฯ จึงนำเสนอขอเพิ่มทุนธนาคารฯ ร้อยละ 200 โดยให้มีผลตั้งแต่ปี 2552 ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของประเทศสมาชิกได้ ซึ่งการเพิ่มทุนดังกล่าวธนาคารฯจะมีหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น 7,092,622 หุ้น โดยหุ้นที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว สมาชิกสามารถเข้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนได้ถึงร้อยละ 200 และจะมีการเรียกชำระ (Paid-in) ร้อยละ 4 และจะเป็น Callable Portion ร้อยละ 96 ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกต้องชำระเป็นงวด ๆ 5 ปี เท่ากัน โดยร้อยละ 40 จะชำระเป็นเงินสดแลกเปลี่ยนได้ (Freely Convertible Currencies) และร้อยละ 60 เป็นสกุลเงินของประเทศสมาชิก

การเพิ่มทุนดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยต้องมีภาระชำระเงินเพิ่มทุนจำนวนประมาณ 46.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยชำระเป็นเวลา 5 ปี ๆ ละจำนวน 9.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 335 ล้านบาทต่อปี ตั้งแต่ ปี 2553 ถึงปี 2557

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกผู้ริเริ่มก่อตั้งธนาคารฯ ขอกราบเรียนว่า ณ 31 ธันวาคม 2549 โครงการเงินกู้ที่ ADB ให้กู้แก่ประเทศไทยมีจำนวน 84 โครงการวงเงินประมาณ 5,388 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการเป็นวงเงินประมาณ 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประเทศไทยได้เริ่มกู้เงินธนาคารฯ ครั้งแรกเป็นโครงการของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นอกจากนั้น ในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจาก ADB ทั้งทางด้านการเงินและวิชาการเป็นอย่างดี

ปัจจุบันประเทศไทยกับ ADB ได้ร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกันที่เรียกว่า Country Partnership Strategy ในระยะเวลา 5 ปี (ปี 2550 – 2554) เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ประกอบกับในระยะอันใกล้ประเทศไทยมีแผนการที่จะขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจาก ADB ในการพัฒนาโครงการ โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ดังนั้น เพื่อช่วยให้ ADB สามารถเข้ามามีส่วนช่วยเหลือประเทศสมาชิกในยามวิกฤต ประเทศไทยจึงควรให้การสนับสนุนการเพิ่มทุนสามัญครั้งที่ 5 (GCI V) ของ ADB ร้อยละ 200 ของทุนปัจจุบัน และการเพิ่มทุนดังกล่าวประเทศไทยควรเข้าไปซื้อหุ้นเพิ่มทุน ร้อยละ 200 หรือประมาณ 46.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การเพิ่มทุนสามัญ ครั้งที่ 5 จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยที่จะได้รักษา
บทบาทของประเทศในเวทีระหว่างประเทศและดูแลอำนาจการต่อรองในการบริหารจัดการ
ภายในกลุ่มออกเสียงของไทยต่อไป โดยกลุ่มออกเสียงของไทยในธนาคารพัฒนาเอเชีย
ประกอบด้วย สมาชิก 6 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ พม่า เนปาล บรูไนดารุสซาลาม
และไทย ซึ่งประเทศไทยมีอำนาจออกเสียงอยู่เป็นลำดับ 2 ของกลุ่มออกเสียงของไทย คือที่
ร้อยละ 1.385 ของคะแนนเสียงทั้งหมด รองจากประเทศมาเลเซียที่มีอำนาจออกเสียง ร้อยละ
2.472 ของคะแนนเสียงทั้งหมด

ธนาคารพัฒนาเอเชีย:ADB

ข้อมูลทั่วไป

1. ธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาในระดับพหุภาคี เช่นเดียวกับธนาคารโลก โดยก่อตั้งขึ้นภายใต้การดำเนินการของกลุ่มประเทศสมาชิก Economic and Social Commission for Asia and Pacific (ESCAP) 31 ประเทศ เมื่อปี 2509 และเริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2509 โดยประเทศไทยเป็น 1 ใน 31 ประเทศผู้ร่วมก่อตั้ง ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกรวม 63 ประเทศ (45 ประเทศจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และ 18 ประเทศนอกภูมิภาค) ซึ่งประเทศสมาชิกดังกล่าว ต้องเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษในกรอบสหประชาชาติ ธนาคารมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์
2. ธนาคารฯ มีวัตถุประสงค์หลัก คือมุ่งให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิก บรรเทาปัญหาความยากจน พัฒนาภาคสังคมและส่งเสริมธรรมาภิบาลสำหรับกรอบการดำเนินการในระยะยาว (2544-2559) ธนาคารพัฒนาเอเชียได้วางนโยบายหลักเกี่ยวกับการพัฒนาภาคเอกชน ความร่วมมือในระดับภูมิภาค และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยธนาคารจะให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเงินกู้ คำประกันเงินกู้ และความช่วยเหลือทางวิชาการ
3. เงินทุนของธนาคารฯ ได้มาจาก
 - (1) เงินทุนสามัญ (Ordinary Capital Resource : OCR) ประกอบด้วย
 - เงินค้ำหุ้นจากประเทศสมาชิก
 - เงินที่ธนาคารฯ กู้ยืมหรือระดมทุนจากตลาดเงินทุนระหว่างประเทศ
 เงินรายได้สุทธิจากการดำเนินงานของธนาคาร
 - (2) เงินกองทุนพิเศษ (Special Fund) ประกอบด้วยเงินจาก
 - กองทุนพัฒนาเอเชีย (Asian Development Fund : ADF) ซึ่งให้เงินกู้ลักษณะผ่อนปรนสูงแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่ยากจน
 - กองทุนพิเศษเพื่อช่วยเหลือด้านวิชาการ (Technical Assistant Special Fund : TASF) และกองทุนพิเศษของประเทศญี่ปุ่น (Japan Special Fund : JSF) เพื่อสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแบบให้เปล่า

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2545) ธนาคารฯ มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 3,465,669 หุ้น เป็นเงิน 47,596.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นทุนที่ชำระแล้ว (Paid in) จำนวน 3,347.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยประเทศไทยถือหุ้นในธนาคารฯ จำนวน 48,174 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 1.382% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด และประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นสูงเป็นอันดับที่ 17 ของประเทศสมาชิกทั้งหมดหรืออันดับที่ 11 ของประเทศผู้ถือหุ้นในภูมิภาคมีมูลค่าหุ้นทั้งหมด 652.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าหุ้นที่ชำระแล้ว 45.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ ประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐฯ เป็นผู้ถือหุ้นสูงสุดในสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 13.092 ของหุ้นทั้งหมด

สำนักงานผู้แทนธนาคารฯ ในประเทศต่าง ๆ ปัจจุบัน ธนาคารฯ ได้จัดตั้งสำนักงานผู้แทนธนาคารฯ (Resident Mission) กระจายไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 16 แห่ง ได้แก่

- ออสเตรเลีย
- บังกลาเทศ
- กัมพูชา
- จีน
- อินเดีย
- อินโดนีเซีย
- คาซัคสถาน
- คีร์กีซ
- ลาว
- มองโกเลีย
- เนปาล
- ปากีสถาน
- ศรีลังกา
- ทาจิกิสถาน
- อุซเบกิสถาน
- เวียดนาม

และเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2543 คณะกรรมการบริหารธนาคารฯ ได้อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งสำนักงานผู้แทนธนาคารฯ ในประเทศไทย

LIIRT

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของธนาคารพัฒนาเอเชีย
(Millennium Development Goals-MDGs)

MDG 1: ขจัดความยากจนและหิวโหย

เป้าที่ 1: ลดสัดส่วนประชากรที่มีรายได้น้อยกว่า 1 เหรียญสหรัฐต่อวันลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2533-2558

เป้าที่ 2: ลดสัดส่วนประชากรที่หิวโหยลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2533-2558

MDG 2: ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าที่ 3: ให้เด็กทุกคนทั้งหญิงและชายสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาภายในปี พ.ศ. 2558

MDG 3: ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและส่งเสริมบทบาทสตรี

เป้าที่ 4:

ขจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาภายในปี พ.ศ. 2548 และในทุกระดับการศึกษาภายในปี พ.ศ. 2558

MDG 4: ลดอัตราการตาย

เป้าที่ 5: ลดอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปี พ.ศ.ลดสองในสามในช่วงปี พ.ศ. 2533-2558

MDG 5: พัฒนาอนามัยเจริญพันธุ์

เป้าที่ 6: ลดอัตราการตายของสตรีในสี่ในช่วงปี พ.ศ. 2533-2558

MDG 6: ต่อสู้โรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ

เป้าที่ 7: ชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ภายในปี พ.ศ. 2558

เป้าที่ 8: ป้องกันและลดการเกิดโรคมมาลาเรียและโรคสำคัญอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2558

MDG 7: รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าที่ 9:

กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

LI RT

เป้าที่ 10: ลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มสะอาด

และห้องสุขาที่ถูกสุขลักษณะลงครึ่งหนึ่งภายในปี พ.ศ. 2558

เป้าที่ 11: ขยายระดับคุณภาพชีวิตประชากรในชุมชนแออัด 100 ล้านคนทั่วโลกภายในปี พ.ศ. 2563

MDG 8: ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

เป้าที่ 12: พัฒนาระบบการค้าและการเงินแบบเปิด ที่ทุกฝ่ายเคารพกฎและกติกาข้อตกลง มีความแน่นอน และไม่เลือกปฏิบัติ

เป้าที่ 13: ให้ความสำคัญกับประเทศพัฒนาแล้ว

เป้าที่ 14: ให้ความสำคัญกับประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดทะเลและประเทศหมู่เกาะขนาดเล็ก

เป้าที่ 15:

จัดการปัญหาหนี้ของประเทศกำลังพัฒนาด้วยมาตรการภายในและระหว่างประเทศเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาระยะยาว

เป้าที่ 16:

ร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนากำหนดและดำเนินการยุทธศาสตร์สร้างงานให้เยาวชน

เป้าที่ 17:

ร่วมมือกับบรรษัทข้ามชาติให้การให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถเข้าถึงยาที่จำเป็นต่อการดำรงชีพในราคาถูกลง

เป้าที่ 18: ร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ - เพิ่มเติม (MDG+)*

ในขณะที่ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ความสำเร็จในพันธกิจที่มีต่อเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ทุกข้อภายใน พ.ศ. 2558 หรือก่อนหน้านั้น รัฐบาลยังได้ให้คำมั่นว่าจะปฏิบัติตามวัตถุประสงค์เพิ่มเติมที่ยากขึ้นกว่าเดิม หรือที่เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษฉบับเพิ่มเติม (Millennium Development Goals Plus - MDG+) ดังต่อไปนี้

ความยากจน

- ทำให้อัตราความยากจนลดลงเหลือน้อยกว่าร้อยละ 4 (พ.ศ. 2552)

การศึกษา

- ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (พ.ศ. 2558)

เพศ

- เพิ่มสัดส่วนของสตรีเป็น 2 เท่าในรัฐสภา หน่วยงานบริหารส่วนตำบล และตำแหน่งบริหารต่างๆ ในกิจการพลเรือน (พ.ศ. 2549)

สุขภาพเด็ก

- ลดอัตราการตายของทารกให้เหลือ 15 รายจากอัตราการรอดชีวิต 1,000 ราย (พ.ศ. 2549)
- ลดอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ราบสูง จังหวัดทางภาคเหนือบางจังหวัด และ 3 จังหวัดในภาคใต้ (พ.ศ. 2558)

สุขภาพของสตรีตั้งครรภ์

- ลดอัตราการตายของสตรีตั้งครรภ์ให้เหลือ 18 ราย จากประชากรสตรีตั้งครรภ์ 100,000 ราย (พ.ศ. 2549)
- ลดอัตราการตายของสตรีตั้งครรภ์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ราบสูง จังหวัดทางภาคเหนือบางจังหวัด และ 3 จังหวัดในภาคใต้ (พ.ศ. 2558)

เอชไอวี/เอดส์

- ลดการแพร่เชื้อเอชไอวีในประชากรวัยเจริญพันธุ์ให้เหลือร้อยละ 1 (พ.ศ. 2549)

* เข้าถึงได้จาก http://www.unicef.org/thailand/tha/overview_5964.html.

สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒

มาเลเรีย วัณโรค และโรคหัวใจ

- ลดอัตราการเกิดโรคมมาเลเรียในจังหวัดชายแดน 30 จังหวัดให้เหลือน้อยกว่า 1.4 รายจากประชากร 1,000 ราย (พ.ศ. 2549)

การพัฒนาที่ยั่งยืน

- เพิ่มสัดส่วนของพลังงานที่นำกลับมาใช้ใหม่เป็นร้อยละ 8 ของพลังงานหลักที่ใช้ในการพาณิชย์ (พ.ศ. 2554)
- เพิ่มปริมาณขยะรีไซเคิลของเทศบาลร้อยละ 30 (พ.ศ. 2549)

ความคืบหน้าของประเทศไทยสู่เป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (เป้าหมายที่ 1 – 7)

เป้าหมาย	ความคืบหน้า	หมายเหตุ
1. ลดสัดส่วนประชากรผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1 เหรียญสหรัฐลงครึ่งหนึ่ง ในช่วงปี พ.ศ. 2533-2558	บรรลุเป้าหมายแล้ว	สัดส่วนคนจนลดลงจากร้อยละ 27.2 ของประชากรในปี พ.ศ.2533 เหลือร้อยละ 9.8 ในปี พ.ศ. 2545
2. ลดสัดส่วนประชากรที่ทนทุกข์จากความหิวโหยลงครึ่งหนึ่ง ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	บรรลุเป้าหมายแล้ว	สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนด้านอาหารลดลงจากร้อยละ 6.9 ในปี พ.ศ. 2553 เหลือ 2.2 ในปี พ.ศ. 2545 และอัตราเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ลดลงจากร้อยละ 18.6 ในปีพ.ศ. 2533 เหลือร้อยละ 8.5 ในปีพ.ศ. 2543
3. ให้เด็กทุกคนทั้งหญิงและชายสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาภายในปี พ.ศ. 2558	มีโอกาสสูงที่จะบรรลุเป้าหมาย	อัตราเข้าศึกษาต่อ และอัตราการคงอยู่ในการศึกษาของนักเรียน บ่งชี้ว่าประเทศไทยจะบรรลุเป้าหมายได้ก่อนปี พ.ศ. 2558
4. ขจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ภายใน พ.ศ. 2548 และในทุกระดับการศึกษา ภายในปีพ.ศ. 2558	บรรลุเป้าหมายแล้ว	เด็กหญิงและชายมีโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกัน แม้จะมีช่องว่างระหว่างเพศอยู่บ้างในระดับประถมศึกษา แต่ในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป มีเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย
5. ลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีลงสองในสาม ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	ไม่สามารถใช้กับประเทศไทย	เนื่องจากอัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีในปีฐาน 2533 ค่อนข้างต่ำอยู่แล้ว เป้าหมายนี้จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับประเทศไทย
6. ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาสามในสี่ ในช่วงปี พ.ศ. 2533 – 2558	ไม่สามารถใช้กับประเทศไทย	อัตราการเสียชีวิตของมารดาในปีฐาน พ.ศ. 2533 ต่ำอยู่แล้ว เป้าหมายนี้จึงไม่เหมาะจะนำมาพิจารณา
7. ชะลอและลดการแพร่ระบาดของ HIV/AIDS ภายในปี พ.ศ. 2558	บรรลุเป้าหมายแล้ว	อัตราการติดเชื้อรายใหม่ลดลงจากร้อยละ 80 จากปี พ.ศ. 2534 แต่ยังมี การแพร่ระบาดในบางกลุ่ม และยังมีความเสี่ยงสูงในกลุ่มคนหนุ่มสาว
8. ชะลอและลดการเกิดโรคมาลาเรีย วัณโรคและโรคสำคัญอื่น ๆ ภายในปี 2558	บรรลุเป้าหมายแล้วสำหรับมาลาเรีย	บรรลุเป้าหมายแล้วสำหรับมาลาเรีย ซึ่งถือเป็นปัญหาเฉพาะบางพื้นที่ แต่มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
9. บรรลุแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนในนโยบายและแผนพัฒนาของประเทศ และลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ใกล้บรรลุเป้าหมาย	หลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนได้ถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาประเทศ แต่การลดการสูญเสียทางสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นความท้าทายที่สำคัญของประเทศไทย
10. ลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาดลงครึ่งหนึ่งภายในปี 2558	บรรลุเป้าหมายแล้ว	คนไทยเกือบทั้งหมดสามารถเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาด
11. ยกกระดับคุณภาพชีวิตประชากรในชุมชนแออัด 100 ล้านคนภายในปี พ.ศ. 2563	น่าจะบรรลุเป้าหมายได้	คนไทยส่วนใหญ่รวมทั้งผู้อยู่อาศัยในชุมชนแออัดมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย มีการใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนแออัด

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานองค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย. พ.ศ. 2547.
รายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติของประเทศไทย พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ

LIERT

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและเป้าหมาย"MDG PLUS" และตัวชี้วัดของประเทศไทย

ประเด็น		เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด
ความยากจน	MDG	ลดสัดส่วนประชากรที่ยากจนมาก ลงครึ่งหนึ่ง ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> • สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน • ช่องว่างความยากจน (ภาวะความยากจน x ความลึกของปัญหาความยากจน) • ส่วนแบ่งรายได้ครัวเรือนของประชากรร้อยละ 20 ที่ยากจนที่สุด
	MDG+	ลดสัดส่วนประชากรยากจนลงให้ต่ำกว่าร้อยละ 4 ภายในปี พ.ศ. 2552	<ul style="list-style-type: none"> • สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ • ความรุนแรงของความยากจน
ความหิวโหย	MDG	ลดสัดส่วนประชากรที่ทนทุกข์จากความหิวโหยลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราเด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (อายุต่ำกว่า 5 ปี) • สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนด้านอาหาร
	MDG+		<ul style="list-style-type: none"> • อัตราเด็กชาวเขาที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ • อัตราการขาดสารอาหารบางประเภท (ไอโอดีน เหล็ก วิตามินเอ) ในเด็กวัยเรียน • สัดส่วนประชากรอายุสูงกว่า 20 ปี ที่บริโภคอาหารต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรได้รับพลังงานอาหารขั้นต่ำ
การศึกษา	MDG	ให้เด็กทุกคนทั้งหญิงและชายสำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษาภายในปี พ.ศ. 2558	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราสุทธิและอัตราการของการเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา • สัดส่วนนักเรียนที่เรียนชั้น ป.1 และเรียนต่อจนถึงชั้น ป.5 (อัตราการคงอยู่ในการศึกษา) • อัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากรอายุ 15 ปี
	MDG+	ให้เด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นภายในปี พ.ศ. 2549 ให้เด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายภายในปี พ.ศ. 2558	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราสุทธิและอัตราการในการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย • อัตราการคงอยู่ในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย • คะแนนสอบของนักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย • อัตราการมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประชากร 15 - 24 ปี
ความเท่าเทียมทางเพศ	MDG	ขจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาภายในปี พ.ศ. 2548 และในทุกระดับการศึกษาภายในปี พ.ศ. 2558	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราส่วนหญิงต่อชายในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา • อัตราการอ่านออกเขียนได้หญิงต่อชายอายุ 15 - 24 ปี • สัดส่วนผู้หญิงในการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนนอกภาคเกษตรกรรม • สัดส่วนผู้หญิงในรัฐสภา
	MDG+	เพิ่มสัดส่วนผู้หญิงในรัฐสภา องค์การบริหารส่วนตำบล และตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงในราชการส่วนกลางเป็นสองเท่าภายในปี พ.ศ. 2549	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราส่วนนักศึกษาหญิงต่อชายระดับอุดมศึกษาบางสาขาวิชา • อัตราการอ่านออกเขียนได้หญิงต่อชาย ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป • สัดส่วนชายได้หญิงต่อชายในการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนนอกภาคเกษตรกรรม • สัดส่วนผู้หญิงในองค์การบริหารส่วนตำบล และตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงในราชการส่วนกลาง
สุขภาพเด็ก	MDG	ลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปี ลงสองในสามในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปี (U5MR) • อัตราการเสียชีวิตของทารก (IMR) • สัดส่วนเด็กอายุหนึ่งปีที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรคหัด

ประเด็น		เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด
สุขภาพเด็ก	MDG+	ลดอัตราการเสียชีวิตของทารกให้เหลือ 15 ต่อการเกิด 1,000 คน ภายในปี 2549 ลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีในเขตพื้นที่สูง จังหวัดภาคเหนือบางแห่ง และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2548 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเสียชีวิตของทารกในเขตพื้นที่สูง จังหวัดภาคเหนือ และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อัตราการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีในเขตพื้นที่สูง จังหวัดภาคเหนือ และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
สุขภาพสตรีมีครรภ์	MDG	ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาถึงสามในสี่ ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเสียชีวิตของมารดา (MMR) สัดส่วนการคลอดบุตรที่ได้รับการดูแลจากบุคลากรสาธารณสุข
	MDG+	ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาให้เหลือ 18 ต่อการเกิด 100,000 คน ภายในปี พ.ศ. 2549 ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาในเขตพื้นที่สูง จังหวัดภาคเหนือบางแห่ง และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2548 - 2558	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเสียชีวิตของมารดาในเขตพื้นที่สูง จังหวัดภาคเหนือ และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
HIV/AIDS	MDG	ชะลอและลดการแพร่ระบาดของ HIV/AIDS ภายในปี พ.ศ. 2558	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการติดเชื้อ HIV ในสตรีมีครรภ์ อัตราการให้ถุงยางอนามัยของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา จำนวนเด็กกำพร้าจาก AIDS
	MDG+	ลดอัตราการติดเชื้อ HIV ในประชากรวัยเจริญพันธุ์ให้เหลือร้อยละ 1 ภายในปี พ.ศ. 2549	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการติดเชื้อ HIV ในประชากรวัยเจริญพันธุ์ อัตราการติดเชื้อ HIV ในผู้ฉีดยาเสพติด
มาลาเรีย วัณโรคและโรคหัวใจ	MDG	ชะลอและลดการเกิดโรคมมาลาเรียและโรคสำคัญอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2558	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเกิดโรคและอัตราการตายด้วยโรคมมาลาเรีย อัตราผู้ป่วยและอัตราการเสียชีวิตด้วยโรควัณโรค อัตราการรักษาผู้ป่วยวัณโรค โดยใช้วิธีการรักษาแบบมีพี่เลี้ยง (DOTS)
	MDG+	ลดอัตราการเกิดโรคมมาลาเรียใน 30 จังหวัดชายแดนให้เหลือ 1.4 ต่อประชากร 1,000 คน ภายในปี พ.ศ. 2549	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเกิดโรคมมาลาเรียใน 30 จังหวัดชายแดน อัตราผู้ป่วยและอัตราการเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ
การพัฒนาที่ยั่งยืน	MDG	บรรจุแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนในนโยบายและแผนพัฒนาประเทศ และลดการสูญเสียของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่ประเทศ สัดส่วนพื้นที่อนุรักษ์เพื่อพิทักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพต่อพื้นที่ประเทศ อัตราการใช้จ่ายพลังงานต่อ GDP 1,000 บาท อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และอัตราการใช้สารทำลายชั้นโอโซนประเภท CFCs สัดส่วนประชากรที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทฟืน ถ่าน
	MDG+	เพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนให้เป็นร้อยละ 8 ของพลังงานเชิงพาณิชย์พื้นฐาน ภายในปี 2544 เพิ่มสัดส่วนการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์เป็นร้อยละ 30 ภายในปี 2549	<ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ป่าชายเลน สัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นพื้นฐาน สัดส่วนแม่น้ำสายหลักที่มีค่า DO BOD และ TCB ต่ำกว่ามาตรฐาน สัดส่วนขยะมูลฝอยที่นำมาใช้ประโยชน์ใหม่
น้ำดื่มสะอาดและสุขลักษณะ	MDG	ลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำดื่มสะอาด และสุขลักษณะลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2558	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนประชากรในเมืองและชนบทที่เข้าถึงแหล่งน้ำดื่มสะอาด สัดส่วนประชากรในเมืองและชนบทที่ใช้สุขลักษณะ
ความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย	MDG	ยกระดับคุณภาพชีวิตประชากรในชุมชนแออัด 100 ล้านคน (ทั่วโลก) ภายในปี พ.ศ. 2563	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย (เป็นเจ้าของ เช่าซื้อ หรือเช่า)

AIDS = ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง; BOD = ความต้องการออกซิเจนทางชีววิทยา; CFC = คลอโรฟลูโอโรคาร์บอน; DO = ออกซิเจนละลายในน้ำ;
DOTS = วิธีการรักษาแบบมีพี่เลี้ยง; GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ; HIV = เชื้อไวรัสที่เป็นสาเหตุทำให้ภูมิคุ้มกันเสื่อม;

IMR = อัตราการตายของเด็กทารก; MMR = อัตราการตายของมารดา; TCB = แบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์ม; U5MR = อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย. Thailand Millennium Development Goals Report 2004. กรุงเทพฯ

LIART

ความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศไทยกับ ADB*

ก. ภาพรวม

ประเทศไทยและ ADB เป็นหุ้นส่วนการพัฒนามานานกว่า 40 ปี ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ทั่วภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก นับตั้งแต่วิกฤตการณ์การเงินเอเชียในปี พ.ศ. 2540-2541 ประเทศไทยกลับมามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง เศรษฐกิจมหภาคมีเสถียรภาพ และลดความยากจนอย่างได้ผล ทั้งนี้หลังจากประเทศไทยชำระคืนหนี้ทั้งหมดภายใต้แผนงานให้ความช่วยเหลือของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2543 รัฐบาลไทยก็ได้มีโครงการเงินกู้ใหม่จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีโครงการเงินกู้ แต่รัฐบาลไทย และ ADB ยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยเน้นความช่วยเหลือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการพัฒนาทักษะมากกว่าการจัดสรรทรัพยากรการเงิน

ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศ เป็นความพยายามในการกำหนดรูปแบบและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์สำหรับความร่วมมือครั้งใหม่ ระหว่างประเทศไทยกับ ADB ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 นับตั้งแต่เริ่มกระบวนการ ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศตระหนักว่า ประเทศไทยในฐานะประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางกำลังเผชิญความท้าทายด้านการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากสิ่งที่ประเทศสมาชิกอื่นๆ ของ ADB กำลังเผชิญอยู่ ความเข้าใจดังกล่าวทำให้ ADB ต้องพิจารณาทางเลือก วิธีการ และเครื่องมือเฉพาะเพื่อทำงานร่วมกับประเทศไทย ในการระบุประเด็นท้าทายและโอกาส ทั้งนี้ภายใต้ หลักการสำคัญของยุทธศาสตร์ CPS 3 ประการ คือ การสร้างความมั่นใจว่าประเทศไทยเป็นเจ้าของประเด็นการพัฒนา การมุ่งเน้นความร่วมมือในประเด็นที่สามารถทำงานเสริมซึ่งกันและกันได้ และการเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมและการลงทุนของภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศของไทย เน้นความช่วยเหลือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนความรู้และกิจกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในสาขาที่สอดคล้องตามความต้องการของประเทศไทย เนื่องจากไทยสามารถเข้าถึงตลาดทุนระหว่างประเทศได้ตั้งอยู่แล้ว ดังนั้น ความเป็นไปได้สำหรับโครงการเงินกู้จึงขึ้นอยู่กับความจำเป็นทางด้านการเงินของรัฐบาล ในกรณีนี้ เงินกู้และการประกันความเสี่ยงจาก ADB เพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในโครงการพื้นฐานขนาดใหญ่ อาจถือเป็นหนึ่งในความจำเป็นดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศ มิได้จำกัดแค่

*ที่มา : เข้าถึงได้จาก <http://www.adb.org/Documents/Translations/Thai/CPS/2007/CPS-THA-2007-2011.pdf>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒

เฉพาะภาครัฐเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงความเป็นไปได้ที่ ADB จะสนับสนุนโครงการของภาคเอกชนผ่านการลงทุนในหลักทรัพย์ การให้กู้ การประกันความเสี่ยง และ/หรือการให้เงินกู้รูปแบบพิเศษ ในกรณีนี้ การทำงานของ ADB เพื่อระดมทุนผ่านการจัดโครงสร้างทางการเงิน และการทำธุรกรรมแปลงสินทรัพย์เป็นทุน จะช่วยพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

หลักการในการจัดทำและการดำเนินการตามยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับประเทศ ครอบคลุมสาระสำคัญ 5 ประการ ที่ได้ระบุไว้ในปฏิญญาปารีสว่าด้วยประสิทธิผลของการให้ความช่วยเหลือ (Paris Declaration on Aid Effectiveness) ได้แก่ ความเป็นเจ้าของ การมีเป้าประสงค์ร่วม ความสมานฉันท์ การบริหารเพื่อมุ่งผลลัพธ์ และความรับผิดชอบร่วมกัน ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับประเทศ ระบุอย่างชัดเจนว่าประเทศไทยเป็นเจ้าของและเป็นผู้นำในประเด็นการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะปรับกิจกรรมของ ADB ให้เข้ากันกับระบบและกระบวนการพัฒนาของไทย นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับประเทศยังส่งเสริมการทำงานในทิศทางเดียวกัน ส่งเสริมความโปร่งใส และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในระหว่างหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งหมดในประเทศไทย อีกทั้ง การเป็นหุ้นส่วนระหว่างไทยกับ ADB ยังอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบร่วมกัน และการตรวจสอบได้ เพื่อบรรลุผลลัพธ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน

แม้ว่าการจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับประเทศ จะอยู่ในช่วงของความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศไทย แต่รัฐบาลไทยก็ตอบสนองต่อความพยายามของ ADB เป็นอย่างดี ในการร่วมทำงานเพื่อผลักดันความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับประเทศไทยในช่วง 5 ปีข้างหน้า โดยรัฐบาลไทยรับบทบาทนำในการกำหนดประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค เพื่อจัดการกับประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงระยะกลาง

ข. ความร่วมมือในอดีต

ความสัมพันธ์ที่ยาวนานของประเทศไทยกับ ADB ย้อนกลับไปได้ถึงปี พ.ศ.2509 ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกผู้ก่อตั้ง ADB จากทั้งหมด 31 ประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ลำดับที่ 17 ของ ADB จากประเทศสมาชิกทั้งหมด 67 ประเทศ เงินกู้สะสมที่ ADB ให้กู้กับประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 มีจำนวนเกือบ 5,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประกอบด้วยโครงการเงินกู้มากกว่า 80 โครงการ สัดส่วนสูงสุดอยู่ในสาขาพลังงาน (ร้อยละ 31) ตามด้วยสาขาขนส่งและการสื่อสาร (ร้อยละ 22.5) การคลัง (ร้อยละ 12) การประปา สุขาภิบาล และการจัดการของเสีย (ร้อยละ 10) ส่วนที่เหลือเป็นเงินกู้ในสาขาสาธารณสุข การศึกษา การเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสาขาอุตสาหกรรมและการค้า (ตารางที่ 1) และตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 รัฐบาลไทยก็ได้มีโครงการเงินกู้ใหม่กับ ADB อีกเลย อีกทั้งการเบิกจ่ายเงินกู้โครงการเดิมก็ลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี

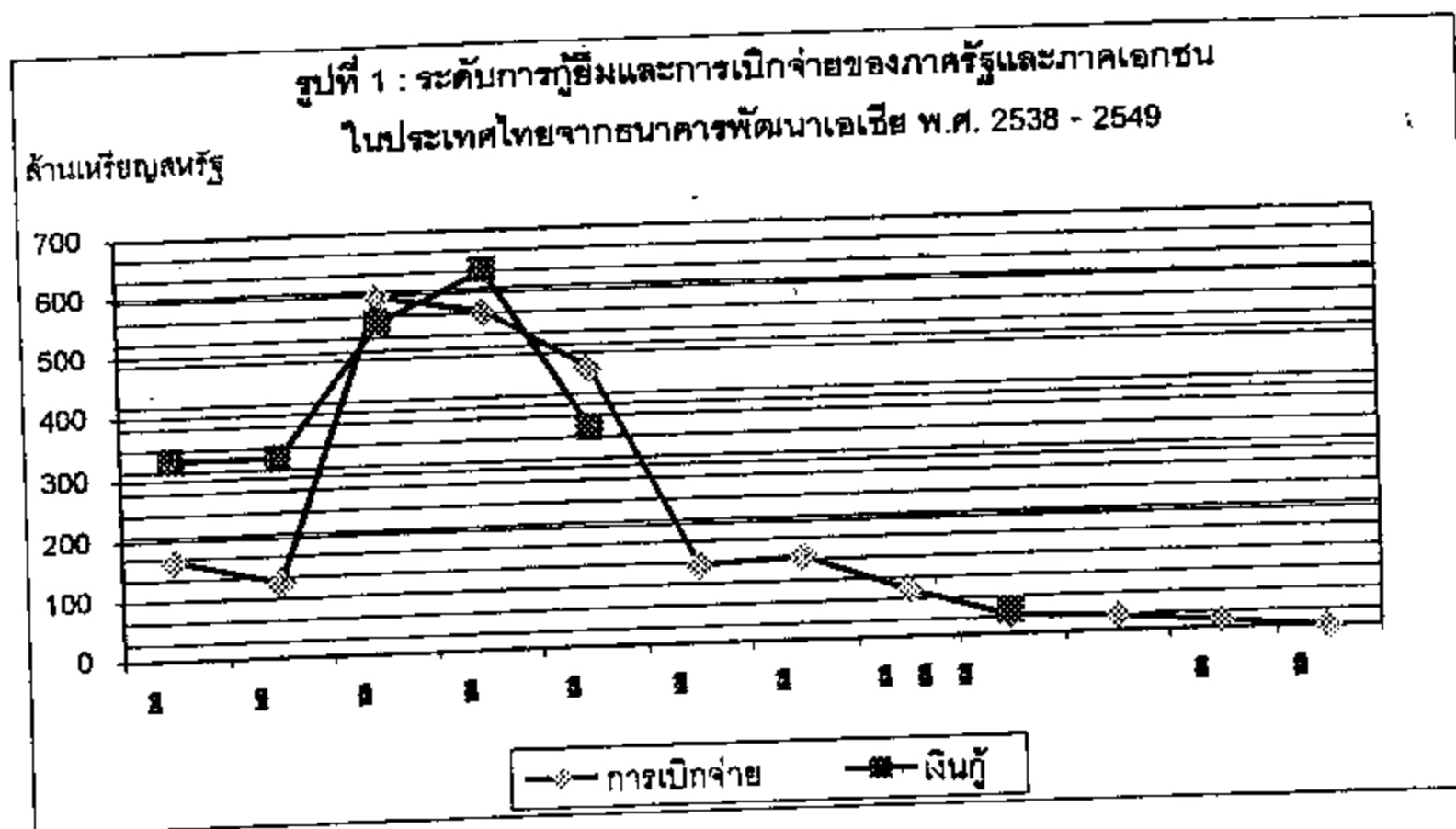
LIART

พ.ศ. 2540 (รูปที่ 1) โครงการเงินกู้ที่ ADB ให้กับภาคเอกชนในไทย โครงการล่าสุด ได้รับอนุมัติในปี พ.ศ. 2546 โดยบริษัทเอกชนไทยได้ให้ความสนใจกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินรูปแบบใหม่และเครื่องมือสนับสนุนสินเชื่อของ ADB เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ตารางที่ 1: โครงการเงินกู้ที่ ADB ให้แก่ประเทศไทย (จำนวนสะสมถึง 31 ธันวาคม 2549)

สาขาการพัฒนา	โครงการเงินกู้ (จำนวนโครงการ)	วงเงิน (ล้านบาทสหรัฐ)	% ^a
พลังงาน	28	1,672.3	31
การขนส่งและการสื่อสาร	17	1,214.5	23
การคลัง	9	644.5	12
การประปา สุขาภิบาล และการจัดการของเสีย	7	537.0	10
สาธารณสุข โภชนาการ และการคุ้มครองทางสังคม	1	500.0	9
การเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ	11	494.6	9
การศึกษา	5	160.7	3
อุตสาหกรรมและการค้า	3	127.0	2
สหสาขา	3	37.5	1
รวมทั้งหมด	84	5,388.1	100

^a ตัวเลขจำนวนรวมมีการปัดเศษทศนิยม

ที่ผ่านมา ADB ได้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศไทยเป็นจำนวน 55 ล้านเหรียญสหรัฐ ครอบคลุมโครงการมากกว่า 150 โครงการ ในสาขาและกิจกรรมการพัฒนาที่หลากหลาย อาทิ ความช่วยเหลือทางวิชาการ 45 โครงการ ในวงเงิน 13.8 ล้านเหรียญสหรัฐสำหรับการเตรียมโครงการ และ 105 โครงการ ในวงเงิน 41.2 ล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับการให้คำปรึกษาและการปฏิบัติการ นับตั้งแต่เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2535 ประเทศไทยในฐานะประเทศหลักในแผนงานพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion Program : GMS) ได้มีส่วนร่วมในโครงการความช่วยเหลือทางวิชาการระดับภูมิภาคมากกว่า 100 โครงการ ครอบคลุมประเด็นต่างๆ อย่างหลากหลาย เช่น การค้าข้ามพรมแดน พลังงาน ใช้ชีวิต HIV/AIDS และการจัดการสิ่งแวดล้อม โครงการระดับภูมิภาคดังกล่าว รวมทั้งประเทศที่เข้าร่วมต่าง ได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญจากประเทศไทยเป็นอย่างดี

ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาระดับประเทศฉบับนี้ เป็นเอกสารทางการฉบับแรกนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ที่อธิบายถึงการเป็นหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ระหว่าง ADB กับประเทศไทย^๕ ก่อนหน้านี้ ADB ได้จัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานของประเทศไทยในปัจจุบัน (Thailand Country Strategy and Program Update) (พ.ศ. 2545-2547) ประกอบด้วย แผนงานเงินกู้และการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ แต่ยังมีได้มีการดำเนินงานตามแผนเนื่องจากเหตุผล 3 ประการ ประการแรก ยุทธศาสตร์ประเทศและแผนงานดังกล่าวจัดทำในช่วงที่ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจมหภาคและความยากจนระบุว่าประเทศไทยยังไม่ฟื้นตัวจากวิกฤตการณ์การเงินในปี พ.ศ. 2540 โดยในช่วงเวลานั้น มีการคาดการณ์ว่าประเทศไทยอาจต้องการความช่วยเหลือทางการเงินเพิ่มขึ้นจากธนาคารเพื่อ

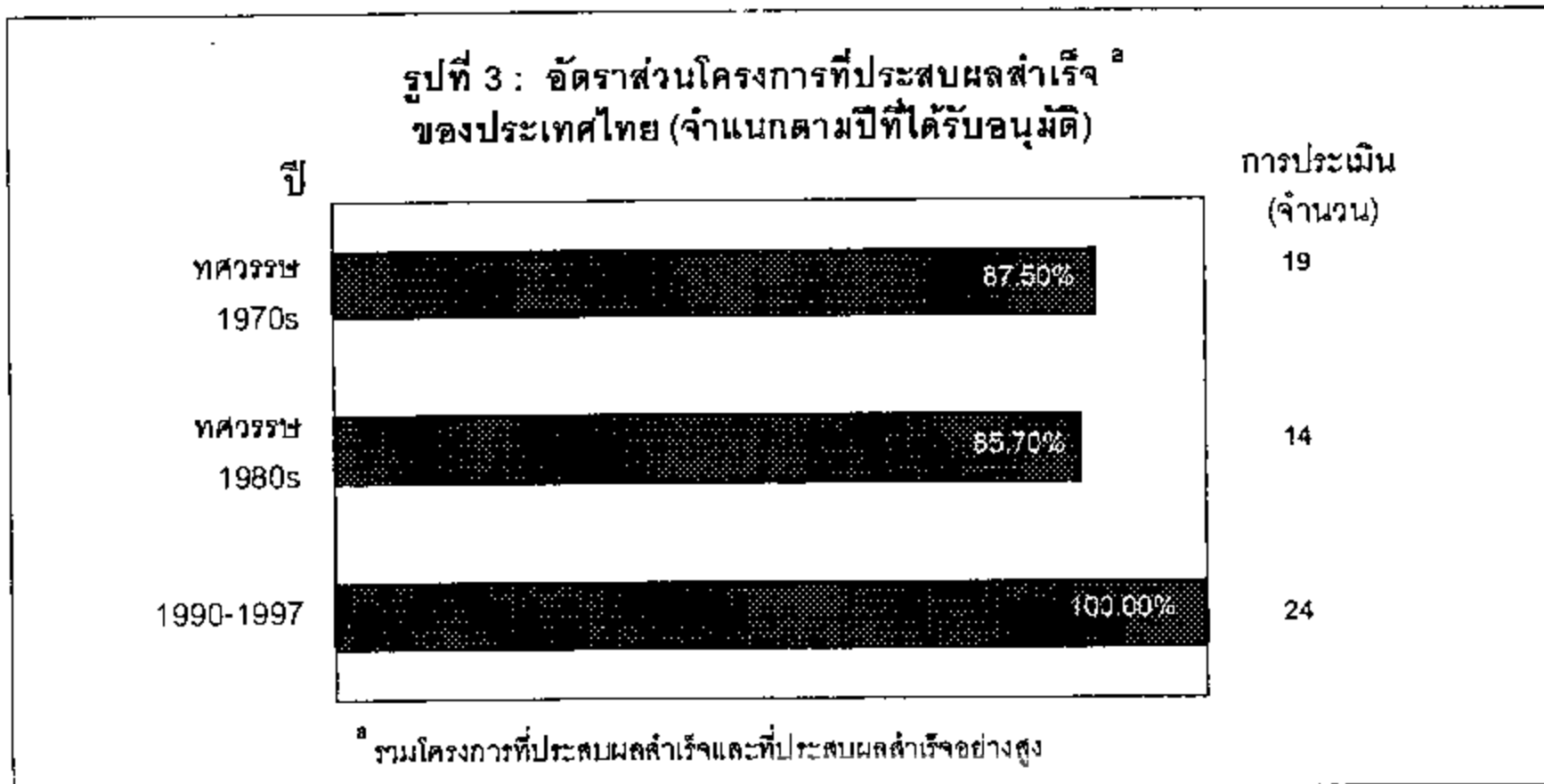
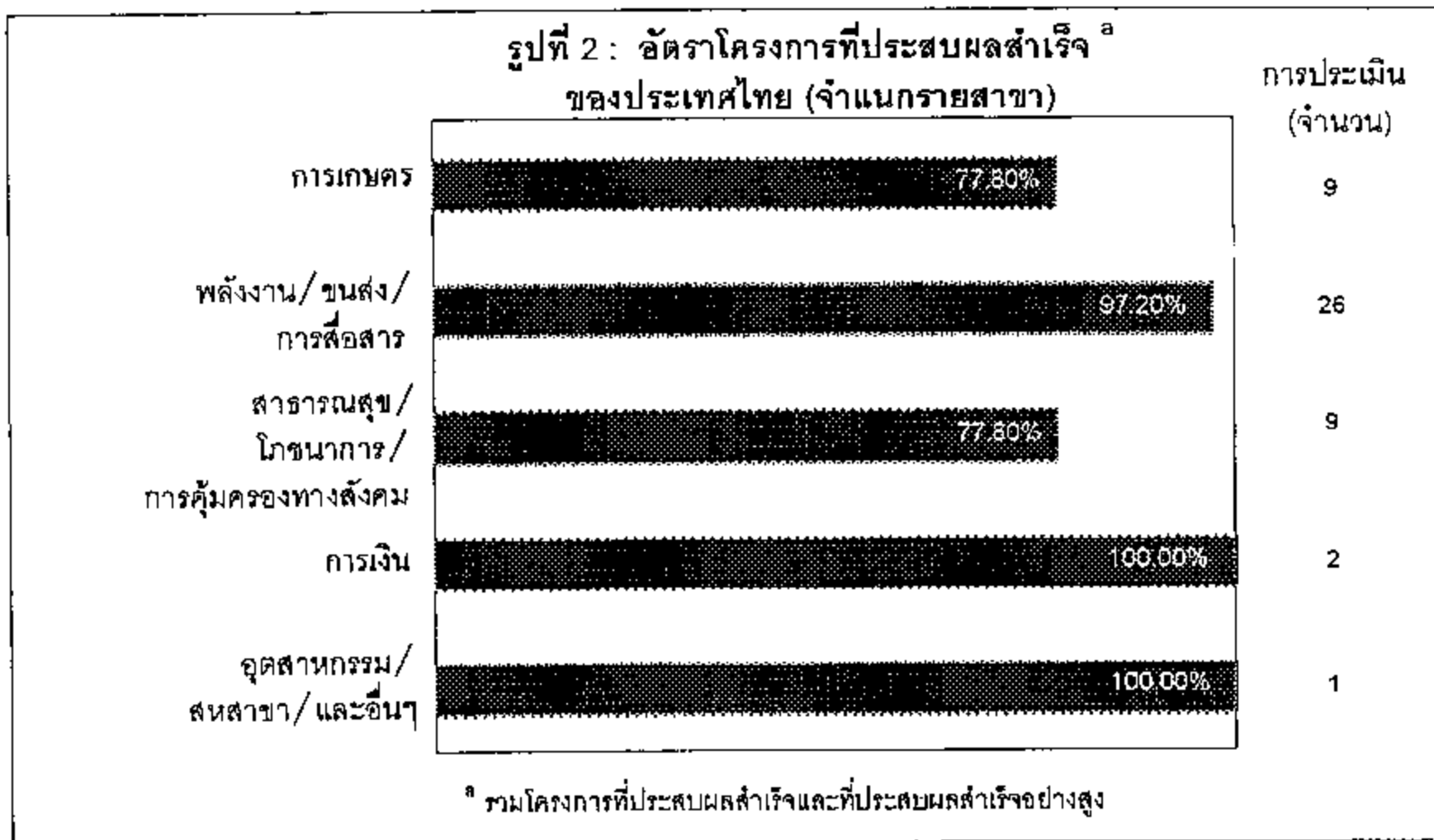
LIERT

การพัฒนาระหว่างประเทศ *ประการที่สอง* หลังจากการชำระคืนหนี้ทั้งหมดภายใต้แผนการให้ความช่วยเหลือของ กองทุนการเงินระหว่างประเทศในเดือนมิถุนายน 2543 รัฐบาลไทยได้ดำเนินแผนงานบริหารและปรับโครงสร้าง หนี้สาธารณะอย่างได้ผล *ประการที่สาม* ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2547 ตลาดทุนของประเทศไทยมีสภาพคล่องสูง และเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของภาครัฐ

ในช่วงปี พ.ศ. 2545-2547 มีโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพียง 5 โครงการได้รับอนุมัติ เนื่องจากไม่ได้ดำเนินการโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการสำหรับโครงการเงินกู้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ ผ่านมา โครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการของ ADB ต่อประเทศไทยได้ขยายตัวขึ้น มีการอนุมัติโครงการ ความช่วยเหลือทางวิชาการ 7 โครงการ เป็นวงเงิน 3.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ.2548 โดย 3 ใน 7 โครงการ เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนและฟื้นฟูพื้นที่ที่สังเหตุการณ์สึนามิในเดือนธันวาคม 2547 นอกจากนี้ ในปี 2549 ADB ได้อนุมัติโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ 4 โครงการ และจัดจ้างที่ปรึกษา 3 คน คิดเป็นวงเงิน ประมาณ 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนใหญ่เป็นการให้คำปรึกษาและพัฒนาขีดความสามารถให้แก่ประเทศไทย สำหรับการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาตลาดทุนและการให้กู้ร่วมในประเทศเพื่อนบ้าน โครงการ เหล่านี้ได้ช่วยสร้างความชัดเจนของเป้าหมายการทำงานร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับ ประเทศ⁹ ในโอกาสต่อมา

ค. บทเรียน

ขีดความสามารถของไทยในการปฏิบัติโครงการมีความแข็งแกร่งในทุกสาขาการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ได้รับอนุมัติระหว่างปี พ.ศ. 2533-2540 (รูปที่ 2 และ 3) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีผลการดำเนินงานที่ดี แต่กระทรวงและหน่วยงานของรัฐอีกหลายหน่วยงานยังต้องการการฝึกอบรมและการพัฒนาขีดความสามารถ ในการเตรียมโครงการ การปฏิบัติโครงการ และการประเมินผลสำหรับโครงการพื้นฐานขนาดใหญ่และซับซ้อนที่รัฐ จัดทำร่วมกับภาคเอกชน ทั้งนี้ การจัดโครงสร้างการทำงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ต้องอาศัยความ เชี่ยวชาญเฉพาะและขีดความสามารถด้านกฎระเบียบและองค์กร ในการเตรียมโครงการ การจัดการการเงิน และ การบริหารความเสี่ยง ในขณะเดียวกัน เนื่องจากระบบเศรษฐกิจของไทยมีความซับซ้อนมากขึ้น ประเทศไทย จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดจากต่างประเทศ เพื่อขยายขอบเขตการปฏิรูปนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาการเงินให้ทันต่อสถานการณ์มากขึ้นตามไปด้วย

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดในการป้องกันความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม (environmental and social safeguard) เมื่อเร็วๆ นี้ การประเมินโครงการถนนในเมือง ซึ่งได้รับอนุมัติจาก ADB ในปี พ.ศ. 2535 ระบุว่าหน่วยงานภาครัฐบาลมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การเวนคืนที่ดิน และการตั้งถิ่นฐาน

LI RT

ใหม่อย่างน่าพึงพอใจ อย่างไรก็ตาม การประเมินดังกล่าวได้ให้ข้อแนะนำว่าแนวทางที่เป็นระบบมากขึ้นจะช่วยลดความล่าช้าในการดำเนินการและลดค่าใช้จ่ายที่บานปลายลงได้ โดยทั่วไปแล้ว การปฏิบัติงานจัดซื้อจัดจ้างของไทยอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่แม้ว่าประเทศไทยจะมีระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐโดยรวมที่ค่อนข้างดี แต่การปรับแต่งรายละเอียดในด้านวิชาการ กระบวนการและการบริหารจัดการจะช่วยให้มีความโปร่งใส การคาดการณ์ได้ และประสิทธิภาพให้สูงยิ่งขึ้น

บทเรียนที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ ความจำเป็นที่ต้องให้สาธารณชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจตั้งแต่ต้น ปัจจุบัน กลุ่มชุมชนและองค์กรพัฒนาเอกชน (Non Government Organization) มีบทบาทสูงขึ้นในสังคมไทย และข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มและองค์กรเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ การปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่นที่ไม่มีประสิทธิผลเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้องทำการตรวจสอบโครงการบำบัดน้ำเสียในจังหวัดสมุทรปราการ ในทางตรงกันข้าม การเตรียมแผนพัฒนาอนุภูมิภาคอันตามันที่ได้รับผลกระทบจากสึนามิ มีการร่วมมือและปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคมตั้งแต่ต้น แนวทางดังกล่าวทำให้การออกแบบปรับปรุงความเป็นอยู่ของผู้ได้รับผลกระทบจากสึนามิ เป็นที่ยอมรับและได้รับความร่วมมืออย่างดี ซึ่งรวมถึงแผนงานปรับปรุงสาธารณูปโภคที่ชุมชนท้องถิ่นจะเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง

บทเรียนที่มีคุณค่าในการออกแบบและปฏิบัติแผนงานปฏิรูปนโยบายในสาขาการเงินและสังคม เห็นได้จากโครงการเงินกู้ 2 โครงการที่ได้รับอนุมัติหลังวิกฤตการณ์การเงินของเอเชียระหว่างปี พ.ศ.2540-2541 ได้แก่ แผนงานปฏิรูปตลาดการเงินของ ADB ที่ได้รับอนุมัติในเดือนธันวาคม 2540 เพื่อสนับสนุนนโยบายการสร้างเสริมเข้มแข็งของระบบการเงินและการสร้างเสถียรภาพของตลาด โครงการดังกล่าวและการสนับสนุนทางการเงินขององค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ได้สร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุน โดยสนับสนุนพันธกรณีของรัฐบาลในการแก้จุดอ่อนเชิงโครงสร้างของระบบการเงิน อย่างไรก็ตาม เมื่อมองย้อนกลับไปโครงการเงินกู้ของ ADB น่าจะมีประสิทธิผลมากขึ้น หากมีการสนับสนุนทางวิชาการและให้คำปรึกษาในรายละเอียดควบคู่ไปด้วย และเช่นเดียวกัน ขณะที่แผนงานในสาขาสังคมของ ADB ซึ่งอนุมัติในเดือนมีนาคม 2541 สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนงบประมาณในช่วงวิกฤตได้ แต่มีการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงนโยบายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และส่วนใหญ่ก็ไม่ได้แข็งแกร่งพอที่จะต้านทานการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลได้ ประสบการณ์ทั้งสองเน้นย้ำข้อเท็จจริงที่ว่า โครงการเงินกู้ที่ประสบผลสำเร็จจะต้องมีเป้าหมายการปฏิรูประยะยาวที่เป็นขั้นเป็นตอน โดยมีรัฐบาลเป็นเจ้าของอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าโครงการเงินกู้แบบมาตรฐานอาจจะไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น วิกฤตการณ์การเงินของเอเชีย

กรอบผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์หุ้นส่วนการพัฒนาในระดับประเทศ (2550 – 2554)

ประเด็นการพัฒนาในระลอกกลางของรัฐบาลไทย		ประเด็นที่ ADB ให้ความสำคัญ		การทำงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน		ความร่วมมือและความเสี่ยง	
เป้าหมายยุทธศาสตร์ (ที่คัดเลือก)	ข้อจำกัดสำคัญ	ผลลัพธ์ในระลอกกลาง	ตัวชี้วัดในระลอกกลาง	การดำเนินงานของ ADB	การดำเนินงานของ ADB	ความร่วมมือและความเสี่ยง	ความร่วมมือและความเสี่ยง
<p>การพัฒนาระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>ก. ฐานการพัฒนาในระดับชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> วางรากฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนด้วยการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและทางสังคมที่ไม่เพียงพอเป็นข้อจำกัดต่อการผลิตและประสิทธิภาพของการลงทุนจากในและต่างประเทศ ซึ่งจำกัดโดยกับจำนวนของผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่มีความสามารถด้านกฎระเบียบและสถาบันสำหรับโครงการขนาดใหญ่ และข้อจำกัดโดยของหน่วยงานอื่น ซึ่งโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ขาดกฎหมายและระเบียบที่เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับจัดโครงสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนด้านการเงิน การพัฒนา และการปฏิบัติการในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและทางสังคมที่ไม่เพียงพอเป็นข้อจำกัดต่อการผลิตและประสิทธิภาพของการลงทุนจากในและต่างประเทศ ซึ่งจำกัดโดยกับจำนวนของผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่มีความสามารถด้านกฎระเบียบและสถาบันสำหรับโครงการขนาดใหญ่ และข้อจำกัดโดยของหน่วยงานอื่น ซึ่งโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระบบเศรษฐกิจโลกเพิ่มขึ้นและยั่งยืน ตั้งหน่วยงานพิเศษที่มีขีดความสามารถในการจัดโครงสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน มีการปรับปรุงหรือออกกฎหมายและระเบียบสำหรับกฎโครงสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน มีโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน มีโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน มีการปรับปรุงหรือออกกฎหมายและระเบียบสำหรับกฎโครงสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> มีการปรับปรุงอันดับของประเทศไทยในดัชนีขีดความสามารถการแข่งขัน (เอทีอาร์) ประจำปี 2549 และจากสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการคาดการณ์การพัฒนา (ครั้งที่ 32 ปี 2549) ให้สูงขึ้น มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ในกระทรวงการคลัง ที่งานสนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ปรับปรุงบทบาทพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 หรือแทนที่โดยกฎหมายและข้อบังคับใหม่ 	<p>ในส่วนของรถไฟฟ้ามหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> ให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่จำเป็นต่อการดำเนินงานที่ใช้เพื่อลดต้นทุน ลดความเสี่ยง และดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการให้คำแนะนำ เพื่อสร้างกรอบทำงานเชิงกฎระเบียบและสถาบัน ที่สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน การให้ความช่วยเหลือเพื่อช่วยให้ขั้นตอนการก่อสร้างของภาครัฐและเอกชนมีความเสี่ยงต่ำลง 	<p>ในส่วนของรถไฟฟ้ามหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก่อสร้างรถไฟฟ้ามหานคร 5 สาย ระยะทาง 82 กิโลเมตร ภายใต้ความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน โดยมีขั้นตอนการก่อสร้างที่โปร่งใส ประสิทธิภาพและโปร่งใส การใช้รถไฟฟ้ามหานครเพิ่มเพิ่มจาก 0.65 ล้านเที่ยวในปี 2549 เป็นกว่า 1.5 ล้านเที่ยวในปี 2554 	<p>ความเสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> ความล่าช้าในการดำเนินการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานระยะกลางของรัฐบาล ในส่วนของรถไฟฟ้ามหานคร 	<p>ความเสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> ไม่มีขีดความสามารถเชิงกฎระเบียบและสถาบัน ที่ได้เพียงพอ สำหรับการจัดโครงสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ความเป็นไปได้และความยั่งยืนของโครงการตามเกณฑ์การเงิน เศรษฐกิจ และเทคนิคในอยู่ในระดับที่น่าพอใจ กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างไม่เหมาะสม ทำให้เกิดข้อกล่าวหา การคอร์รัปชัน ซักทั้งการป้องกัน ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมไม่เพียงพอ นอกอผลกระทบด้านต่างๆ

ประเด็นการพัฒนาในระยะกลางของรัฐบาลไทย	ประเด็นที่ ADB ให้ความสำคัญ	ตัวชี้วัดในระยะกลาง	การทำงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา	ความร่วมมือและความเสี่ยง
<p>เป้าหมายยุทธศาสตร์</p> <p>การพัฒนา (ที่คัดเลือก)</p> <ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขนาด ความลึก และคุณภาพคลังของตลาดทุนในประเทศไทย 	<p>ข้อจำกัดสำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> ระบบโครงสร้างทางการเงินของไทยที่พึ่งพาภาคธนาคารในระดับสูงมีข้อจำกัดด้านแหล่งเงินทุน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการเงินกู้ระยะยาว) เป็นอุปสรรคต่อการใช้จ่ายของรัฐ มีช่องทางการเงินสมัยใหม่รวมทั้งไม่เชื่อมต่อทางเลือกสำหรับการระดมเงินในประเทศและการลงทุนของภาคเอกชนในรูปแบบอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> มีกฎระเบียบและสถาบันกำกับดูแลที่เอื้อต่อการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศในตลาดทุน จำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น มูลค่าตลาดเพิ่มขึ้นและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศเพิ่มขึ้น สัดส่วนของเงินลงทุนจากตลาดทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ภาคธุรกิจและภาคเอกชนระดมทุนจากตลาดทุนภายในประเทศมากขึ้น ก่อให้เกิดนวัตกรรมทางการเงิน และมีการทำธุรกรรมแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ การขยายตลาดทุนภายในประเทศช่วยเพิ่มช่องทางในการระดมเงิน โดยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกองทุนบำนาญ บัญชีเงินฝาก และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> มีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 468 บริษัท ในปี พ.ศ. 2548 และมูลค่าตลาดซื้อขายเติบโตจาก 5,100 ล้านบาท และมีมูลค่าซื้อขายต่อวันเพิ่มขึ้นจาก 15,000 ล้านบาท มูลค่าของตลาดหลักทรัพย์เทียบเท่ากับ GDP ภายในปี พ.ศ. 2554 ตลาดตราสารหนี้มีขนาดเทียบเท่ากับสินเชื่อธนาคาร ตลาดรองมีการเติบโต และมีการทำธุรกรรมแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ภาคเอกชนมีเครือข่ายตัว และมีกำลังเตรียมพร้อมป้องกันความเสี่ยงใหม่ๆ การปรับเปลี่ยนภาษาเพื่อสร้างความเท่าเทียมระหว่างตลาดหลักทรัพย์และตลาดต่างประเทศ ปรับปรุงความสอดคล้องกันของกฎระเบียบและการสื่อสารระหว่างองค์กรกำกับดูแลให้ดีขึ้น 	<p>การดำเนินงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> มีโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อศึกษาเรื่องสมดุลระหว่างการค้ากับตลาดภาคการเงินและการประกันภัยของตลาดทุน โดยมีผลผลิตดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> มาตรการที่ช่วยสร้างความลึกให้กับตลาดตราสารหนี้และตราสารทุน รวมถึงการปฏิรูประบบบำนาญภาคเอกชน โครงการศึกษาที่จัดทำโดยตลาดทุนไทยเพื่อศึกษาความเชื่อมโยงของตลาดการเงินกับเศรษฐกิจ มีเครื่องมือในการขยายตลาดอนุพันธ์ และมีมาตรการติดตามและตรวจสอบที่เหมาะสม มีเอกสารสำหรับ ADB จดหมายที่ชี้แนะ หรือลงทุนโดยตรงในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานผ่านตลาดทุน และนำร่องธุรกรรมแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ <p>ความเสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> การดำเนินการตามแผนแม่บทพัฒนาตลาดทุนล่าช้า สิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดให้เพิ่มจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ยังไม่เพียงพอ ไม่มีตราสารหนี้ภาคเอกชนที่มีคุณภาพเพียงพอ มีตราสารหนี้ระยะยาวในหลายๆ ไม่เพียงพอ และมีอุปสงค์จากนักลงทุนในระดับสถาบันไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการลงทุนบำนาญบำนาญ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำให้เกิดข้อจำกัดของการระดมทุนระยะยาวในตลาดทุน <p>ความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> การปรับปรุงช่วยสร้างความลึกให้กับตลาดตราสารหนี้และตราสารทุน ก่อให้เกิดนวัตกรรมทางการเงิน มีกรอบปรับโครงสร้างภายใต้ความรับผิดชอบโครงการกำกับดูแลที่

ประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์การ	ประเด็นที่ ADB ให้ความสำคัญ	ตัวชี้วัดในระบอบกลาง	การทำงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา	สมมุติฐานและความเสี่ยง
<p>เป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนายุทธศาสตร์การ (ที่คัดเลือก)</p> <ul style="list-style-type: none"> การลดการจ้างงานในภาคก่อสร้างที่ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่แท้จริง 	<p>ผลผลิตในระบอบกลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษี/ค่าธรรมเนียมการก่อสร้างเพื่อเป็นกลไกทางการตลาดในการควบคุมมลพิษ มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบบูรณาการ (WFRM) และขยายผลไปใช้กับพื้นที่ทั่วประเทศ มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่มีคุณภาพในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจ้างงาน มีการจัดทำโครงการพลังงานสะอาดและได้รับเงินกู้ภายใต้ CDM 	<p>ตัวชี้วัดในระบอบกลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการกำหนดหลักการทางกฎหมาย แนวทางการบริหารรายจ่าย การติดตามผล และแนวทางการดำเนินงาน สำหรับกลไกทางการตลาดในการควบคุมมลพิษ มีการนำร่อง การบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบบูรณาการ และความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น การจัดทำยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ และข้อเสนอโครงการลงทุน สำหรับโครงการพัฒนาระบบชลประทาน การศึกษาศาตราเป็นไปได้ในเบื้องต้นและการจัดทำเอกสาร CDM สำหรับโครงการที่แนะนำสำหรับตลาดคาร์บอนเครดิต 	<p>การทำงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา</p> <p>เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการและเสริมสร้างขีดความสามารถ ในแง่ของกฎระเบียบ และกลไกขององค์กรสำหรับภาษี/ค่าธรรมเนียมการก่อสร้างและการระดมทุน การแลกเปลี่ยนความรู้และการให้คำแนะนำเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบบูรณาการ และการป้องกันชุมชนเสี่ยงกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์และพิจารณาให้คำแนะนำด้านความยุติธรรม (EJ) เพื่อจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจ้างงาน การสนับสนุนทางเทคนิค การเงิน และการตลาด ของคาร์บอนเครดิตสำหรับโครงการพลังงานสะอาดภายใต้ CMI 	<p>สมมุติฐานและความเสี่ยง</p> <p>ความเชื่อมั่นของพันธมิตรรัฐบาลในการใช้และบังคับใช้กลไกการตลาดเพื่อควบคุมมลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> โครงการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบบูรณาการได้รับการสนับสนุนจากชุมชนและได้รับการช่วยเหลือด้านเงินทุน ด้านกฎระเบียบ สถาบัน และด้านวิชาการที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติโครงการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ความเสี่ยงให้ปฏิบัติโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจ้างงานที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับต้นทุนที่ค่อนข้างสูงของหน้าและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานและการชดเชยที่สูง ราคาคาดค่าสำหรับคาร์บอนเครดิตภายใต้ CMI มีความสูงเกินไปซึ่งทำให้ลงทุนโครงการพลังงานสะอาดแบบดั้งเดิมมาใช้

ประเด็นการพัฒนาในระยะกลางของรัฐบาล	ประเด็นที่ ADB ให้ความสำคัญ	ความร่วมมือในระยะกลาง	การทำงานของ ADB และหุ้นส่วนการพัฒนา	ความร่วมมือและความเสี่ยง	
เป้าหมายยุทธศาสตร์การ พัฒนา (ปีคัดเลือก)	ชื่อจำกัดสำคัญ	ผลลัพธ์ในระยะกลาง	ความร่วมมือในระยะปานกลาง	เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน	
<p>● 1. ฟื้นฟูบทบาทขีดความสามารถของสถาบันที่ ความสามารถทางเศรษฐกิจ และประสิทธิภาพของประเทศไทยในฐานะที่เป็นหุ้นส่วนการพัฒนา ระดับภูมิภาค</p>	<p>● 1. ขีดความสามารถของสถาบันที่จะสำรวจเศรษฐกิจ (Due Diligence) เพื่อการประเมินเตรียมการ และให้เงินสนับสนุนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มั่นคงที่ยั่งยืน</p> <p>● 2. ปัจจัยด้านกฎระเบียบสถาบัน และข้อมูลการที่แตกต่างกัน ระบบโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างภูมิภาค</p> <p>● 3. ความเสี่ยงจากความเสี่ยงด้านนอกเหนือจากการเมือง ด้านกฎระเบียบ/สถาบันที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของเอกชนในโครงการของภูมิภาค</p> <p>● 4. ผู้กำหนดนโยบายไม่เข้าใจประเด็นกฎหมาย ระเบียบและการเงิน สำหรับพัฒนาตลาดทุนในภูมิภาคและระดับภูมิภาค</p>	<p>● 1. ขีดความสามารถของ NEDA ในการเตรียมการรวมทั้งการให้กู้ยืม และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้านมีความแข็งแกร่งขึ้น</p> <p>● 2. การที่ธนาคารลงทุนในระดับอนุภูมิภาคเพิ่มขึ้น มีข้อจำกัดทั้งด้านกายภาพ และไม่ใช่ว่ากายภาพทั้งหมดกฎระเบียบและสถาบันได้รับการแก้ไข</p> <p>● 3. ปัจจัยความเสี่ยงที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของภาคเอกชนในโครงการอนุภูมิภาค</p> <p>● 4. ผู้กำหนดนโยบายในภูมิภาคได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการพัฒนาโครงการสำหรับการพัฒนาตลาดทุนในภูมิภาค และระดับภูมิภาค</p>	<p>● 1. NEDA สามารถให้กู้ยืม สำหรับอย่างน้อย 3 โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานในแผนงาน GMS และ ACMECS</p> <p>● 2. ภาคเอกชนและพันธมิตรของภาคเอกชน CBTA ใน GMS ได้รับการให้คำปรึกษาจากประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>● 3. ระยะเวลาของการดำเนินงานด้านพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงลดลง</p> <p>● 4. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ภายใต้ BIMSTEC มีแนวปฏิบัติอย่างมีบูรณาการ</p> <p>● 5. โครงการอย่างน้อย 2 โครงการที่ได้รับเงินกู้จาก EXIM Bank ของไทย</p> <p>● 6. มีการจัดทำสัญญาซื้อขายของ ADB มีการจัดทำสัญญาซื้อขายระหว่างภูมิภาค</p>	<p>● 1. ADB และ JBIC ร่วมกันให้ความช่วยเหลือทางวิชาการและการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ NEDA ในการคัดเลือกโครงการที่ควรสนับสนุน การประเมินโครงการ การให้กู้ยืม และการปฏิบัติตามโครงการที่เหมาะสม</p> <p>● 2. ทำงานวิเคราะห์ และให้คำปรึกษา เพื่อส่งเสริมการลงทุนและการค้าในระดับอนุภูมิภาค</p> <p>● 3. EXIM Bank และ ADB ร่วมกันสำรวจความเป็นไปได้ในการประสานการลงทุนร่วมกัน</p> <p>● 4. มีการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อเตรียมการฝึกอบรมและจัดทำหลักสูตรการบูรณาการทางการเงินในระดับภูมิภาค</p>	<p>● 1. NEDA มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณที่เหมาะสม เพื่อทบทวนการจ้างให้ และหากรอบปฏิบัติการโครงการตามมาตรฐานด้านการเงิน และสิ่งแวดล้อม</p> <p>● 2. เจตนาของระดับความยุติธรรมระดับนโยบายที่มุ่งส่งเสริมความร่วมมือในการกำจัดอุปสรรคทางการค้าระดับอนุภูมิภาค</p> <p>● 3. การลดปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับโครงการระดับอนุภูมิภาคในตลาดเกิดใหม่ จะช่วยส่งเสริมการลงทุนในภาคเอกชนมากขึ้น</p> <p>● 4. ความเสี่ยง</p> <p>● 5. ต้องมีพันธมิตรทางการเมือง และแหล่งทุนจากประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมการบูรณาการทางการเงินระดับภูมิภาค</p>

ACMECS= ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอียิปต์ - เจ้าพระยา - แอนิง, BIMSTEC = ความร่วมมือในช่องทางบกของลำน้ำโขงและความร่วมมือทางวิชาการและเศรษฐกิจ, CBTA = ความตกลงการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้, CDM = กลไกการพัฒนาที่สะอาด, CMI = ความคิดริเริ่มตลาดคาร์บอนเครดิต, EEI = ความคิดริเริ่มประสิทธิภาพพลังงาน, EXIM BANK = ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ, JMT-GT = ความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย, IWRM = การบูรณาการการจัดการทรัพยากรน้ำ, NEDA = สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน, ODM = การปฏิบัติงานและช่องว่าง, PPP = หุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน, SET = ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, TA = การให้คำปรึกษาเพื่อทางวิชาการ, WEF = การประชุมเศรษฐกิจโลก

บทความจากสื่อมวลชน

หลังวิกฤตินี้ เศรษฐกิจเอเชียต้องเข้มแข็งขึ้น

เมื่อสิบสองปีที่แล้ว ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2542 พวกเราคิดว่าภูมิภาคเอเชียจะไปไม่รอด เพราะเจอสึนามิเศรษฐกิจซัดถล่มครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ แต่ในที่สุด พวกเราก็สามารถฟันฝ่าและผ่านพ้นอุปสรรคนี้ได้ พวกเราได้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด มีมาตรการแก้ไขใหม่ๆ ที่ไม่ปิดกั้นประเทศหรือออกมาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่างๆ ทำให้เกิดความมั่นใจในหมู่นักลงทุน และทำให้มีการไหลเวียนของเงินทุนจากต่างประเทศในภูมิภาค

วันนี้เอเชียกำลังประสบวิกฤติเศรษฐกิจและการเงิน โลก พวกเราจะต้องเผชิญอย่างกล้าหาญกับสิ่งท้าทายที่เป็นผลพวงจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยเหล่านี้ โชคดีขณะนี้ในภูมิภาคของเรา ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของอาเซียนยังมีความแข็งแกร่ง เนื่องจากการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เคยมีขึ้นในอดีต อย่างไรก็ตาม ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยอย่างรุนแรง จะส่งผลให้การค้าและการลงทุนภายในภูมิภาคลดน้อย อาจกระทบกระเทือนอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

ที่ประชุมอาเซียนซัมมิตที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคมที่ผ่านมา ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ดี ผู้นำอาเซียนมีจุดยืนเดียวกันที่ชัดเจน คือ กลุ่มอาเซียนจะไม่มีภารกิจด้านการค้าเด็ดขาดพร้อมกันนั้น ยังได้มีการเรียกร้องให้มีการออกแบบสถาบันการเงินใหม่ ที่สามารถให้การปกป้องเศรษฐกิจในประเทศด้อยพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำบางประเทศอาเซียนได้เสนอหาวิธีที่สามารถนำเงินสำรองระหว่างประเทศไปช่วยประเทศที่มีปัญหาโดยไม่มีเงื่อนไขมากนัก

นอกจากนั้น ผู้นำอาเซียนเสนอให้มีการประสานท่าทีของสมาชิกอาเซียนที่จะเข้าร่วมการประชุมซัมมิตจี-20 ที่กรุงลอนดอน ในวันที่ 2 เมษายนนี้ด้วย ผู้นำอินโดนีเซียและไทยได้พบกันแล้วก่อนหน้านี้ในกรอบทวิภาคี เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจุดยืนอาเซียนที่จะเสนอในที่ประชุมจี-20 ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการอาเซียนและจะเข้าร่วมประชุมครั้งนี้ด้วย ในวันสองวันนี้ ทางสำนักเลขาธิการอาเซียนจะมีจดหมายถึงผู้นำของประเทศเอเชียทั้งหมดที่เข้าร่วมประชุมลอนดอนซัมมิต เพื่อขอความร่วมมือในการประสานงานท่าที และจุดยืนของประเทศเอเชีย

ที่น่ายินดีมากๆ คือ ผลการประชุมรัฐมนตรีคลังอาเซียน+3 สมัยพิเศษที่ภูเก็ต ในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ออกมาดีมาก นับว่าเป็นก้าวแรกที่เป็นรูปธรรม เพื่อรับมือกับวิกฤติการเงินโลก ผู้นำประเทศเหล่านี้ ได้เห็นข้อตกลงเพิ่มขนาดกองทุนสำรองพหุภาคีภายใต้มาตรการริเริ่มเชียงใหม่ (Chiang Mai Initiative Multilateralisation-CMIM) จาก 8 หมื่นล้านดอลลาร์ เป็น 1.2 แสนล้านดอลลาร์ และมีข้อเสนอให้มีการพัฒนากลไกการตรวจสอบติดตามที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นนี้ทางนายกรัฐมนตรีไทยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธานอาเซียนจะเป็นผู้รายงาน
ผลความร่วมมือของอาเซียนบวกสามต่อที่ประชุมจี-20

มาตรการช่วงสั้น กับระยะยาวจะต้องมุ่งไปที่ลดช่องว่างความยากจนในภูมิภาค ส่งเสริม
การลงทุนโครงสร้างต่างๆ ขณะนี้ ประชาชนต้องมีความมั่นใจว่าเศรษฐกิจย่ำแย่ที่เลวร้ายจะต้องผ่าน
พ้นได้ แผนการกระตุ้นเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆ ได้นำออกมาใช้ เพื่อสร้างงานให้กับประชาชน ให้
การสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เพิ่มการประสานงานทางด้านนโยบายและแผนปฏิบัติ
กับประเทศในภูมิภาคเพื่อให้ความบูรณาการ ส่วนระยะยาว การลงทุนในโครงสร้างต้องมีการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างพร้อมเพรียงและทันเวลา นอกจากนี้ ต้องมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อปรับโครงสร้างใหม่ๆ การลงทุนทางด้านเทคโนโลยีต้องเล็งผลเลิศในการ
ส่งเสริมความยั่งยืนสภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในเวทีจี-20 ประเทศต่างๆ คาดหวังสูงว่าจะทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจโลกดีขึ้น ช่วยหยุด
ภาวะเงินฝืด มันเป็นจุดมุ่งหมายที่ประชาคมอาเซียนคาดหวังไว้เช่นกัน ผู้นำที่เข้าร่วมในเวทีนี้
ต้องการสะท้อนปัญหา และจะหาแนวทางป้องกันไม่ให้วิกฤติเศรษฐกิจเกิดขึ้นอีกในอนาคต
โดยเฉพาะวิกฤติในปัจจุบันมีต้นเหตุมาจากประเทศพัฒนาแล้วทั้งสิ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
มายังประเทศขนาดเล็ก เช่นประเทศไทย ทำให้เศรษฐกิจหดตัว ปัญหาแรงงาน และการส่งออกติดลบ
ในขณะที่สวนทางกับพื้นที่พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ยังแข็งแกร่งอยู่

แน่นอนภาวะเศรษฐกิจโลกที่อ่อนเปลี้ย มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางด้าน
เศรษฐกิจในภูมิภาค ฉะนั้นประเทศในเอเชียจำเป็นต้องระดมพลังความคิด เพื่อหาวิธีทางแก้ไข
วิกฤติเศรษฐกิจโลกครั้งนี้ด้วย เนื่องจากความเชื่อมโยงอันใกล้ชิดระหว่างเศรษฐกิจโลกกับของเรา
บทเรียนและข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ย่อมส่งผลที่ดีต่อเศรษฐกิจทุกๆ ไป ในปัจจุบันเรามีสถาบัน
ที่เป็นคลังสมองในระดับภูมิภาค อาทิเช่น ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank)
และสถาบันวิจัยเศรษฐกิจแห่งอาเซียนและเอเชียตะวันออก (Economic Research Institute for
ASEAN and East Asia) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการอาเซียน สามารถศึกษาและวิจัย
สถานะเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อนำผลการศึกษาและวิจัยมาวางแผนและนโยบาย
ภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกันในระดับภูมิภาคเอเชีย

มันถึงเวลาประเทศเอเชียจะต้องแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง ทั้งโลกกำลัง
เฝ้าดูพวกเราอยู่ว่า เราจะสามารถทำตัวเป็นแบบอย่างได้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่า ความ
ร่วมมือของอาเซียนและประเทศคู่เจรจา จะทำให้ภูมิภาคหลังวิกฤติมีความมั่นคง เข้มแข็งและยั่งยืน
มากขึ้น(ที่มา: ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ กรุงเทพธุรกิจ วันศุกร์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2552)

LIART

ยอดให้กู้ปี 2551 ของ ADB สูงเป็นประวัติการณ์

นายฮารุฮิโกะ คูโรดะ ประธานธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) รายงานว่า ในปี 2551 ADB ได้อนุมัติวงเงินกู้สูงถึง 1.05 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้น 5.3% จากปีก่อน และถือเป็นระดับสูงสุดในรอบประวัติศาสตร์ 42 ปีของการก่อตั้ง ซึ่งเกิดจากความต้องการให้ประเทศสมาชิกนำเงินไปใช้ในการรับมือกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤติการเงินทั่วโลก

ทั้งนี้ ADB ได้ตอบสนองต่อวิกฤติการณ์ดังกล่าวอย่างรวดเร็ว ด้วยการจัดสรรเงินเพิ่มอีก 4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนความพยายามในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของสมาชิกในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา โดยอินเดียเป็นประเทศที่กู้ยืมเงินจาก ADB มากที่สุดถึง 2.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 27.4 % ของยอดเงินกู้ทั้งหมดในปี 2551

นอกจากนี้ ADB ยังมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาในภาคเอกชน ซึ่งครอบคลุมถึงการจ้างงานและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยในปี 2551 ADB อนุมัติเงินกู้ให้กับภาคเอกชนเป็นวงเงินสูงถึง 1.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นจากปี 2550 ราว 106.9% (ที่มา : Money Channel Posted on Friday, April 17, 2009 สืบค้นได้ที่ <http://www.moneychannel.co.th>)

ADB พร้อมให้ไทยกู้ 500-1,000 ล้านดอลลาร์ในปี 52 ลงทุนเมกะโปรเจกต์

สบน.เผย ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย หรือ ADB ปล่อยกู้ให้ไทยในปี 2552 วงเงิน 500-1,000 ล้านดอลลาร์ ระยะเวลาชำระคืน 24 ปี สำหรับลงทุนในโครงการเมกะโปรเจกต์ ทั้งโครงการรถไฟฟ้า การลงทุนขนส่งมวลชนระบบราง การพัฒนาแหล่งน้ำ สาธารณสุข

นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารหนี้สาธารณะ(สบน.) เปิดเผยว่า ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย(ADB) พร้อมสนับสนุนเงินกู้ Program Loan แก่ไทยในปี 52 วงเงิน 500-1,000 ล้านดอลลาร์ ระยะเวลาชำระคืน 24 ปี ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าตลาด เพื่อใช้สำหรับลงทุนในโครงการเมกะโปรเจกต์ ทั้งโครงการรถไฟฟ้า การลงทุนขนส่งมวลชนระบบราง การพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนด้านสาธารณสุข

ทั้งนี้ นายสุชาติ ธาดาธำรงเวช รมว.คลัง ได้มีการยืนยันกับ ADB แล้วว่าไทยต้องการวงเงินสนับสนุนดังกล่าว "สถานการณ์ที่สภาพคล่องตึงตัว และจากที่ ครม.ได้อนุมัติ 11 มาตรการเข้ามาดูแลวิกฤติจากสหรัฐฯ โดยให้กู้เงินต่างประเทศแบบรัฐต่อรัฐเพื่อเป็นแหล่งระดมเงินทุน ซึ่งส่วนนี้จะได้เสนอ ครม.เพิ่มเติมให้เป็นการกู้กับสถาบันระหว่างประเทศด้วย" นายพงษ์ภาณุ ระบุ

ด้านนายฉอง ปิแอร์ เอ เวอร์บีสท์ ผู้อำนวยการ ADB สำนักงานผู้แทนประจำประเทศไทย กล่าวว่า ADB ยังไม่มีแผนจะออกบาทบอนด์ในระยะเวลาอันใกล้นี้ และยืนยันว่าการออกบาทบอนด์ของ ADB จะต้องไม่กระทบหรือรบกวนสภาพคล่องในประเทศไทย ซึ่งการออกพันธบัตร

ของ ADB ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการระดมเงินเพื่อปล่อยสินเชื่อ แต่การออกบาทบอนด์ในประเทศไทยไม่ใช่วัตถุประสงค์หลักในการออกพันธบัตรของ ADB แต่เป็นการออกบาทบอนด์เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศไทย

นอกจากนี้การออกพันธบัตรของ ADB จะมีการหารือกับกระทรวงการคลัง และสถาบันการเงินของไทยทุกครั้ง เพื่อไม่เป็นการรบกวนสภาพคล่องในไทย ทั้งนี้จากวิกฤติภาคการเงินในสหรัฐฯ ขณะนี้จะยังไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องในประเทศไทย แต่อนาคตยังมีความไม่แน่นอน และผลกระทบทางอ้อมต่อไทย จะทำให้มีเงินไหลเข้ามาลงทุนในไทยน้อยลงและสภาพคล่องจะตึงตัวขึ้น ซึ่งสถาบันการเงินของไทยรวมถึงทั้งภูมิภาคจะมีความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อส่งผลให้ต้นทุนการกู้เงินสูงขึ้น ซึ่งในส่วนนี้ ADB พร้อมให้การสนับสนุนเงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยที่ไม่สูงเกินไป

ผู้อำนวยการADB สำนักงานผู้แทนประจำประเทศไทย กล่าวว่า เหตุที่ ADB ไม่มีแผนจะออกบาทบอนด์ในระยะนี้ เพราะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องระดมเงินให้กู้ต่อ ซึ่งโครงการลงทุนภาครัฐยังมี Import Content ที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงินบาท ดังนั้น ADB จึงไม่จำเป็นต้องระดมเงินบาทเพื่อให้กู้ต่อ นายพงษ์ภาณุ กล่าวว่า เป้าหมายการออกบาทบอนด์ของไทย เพื่อต้องการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ โดยจะเน้นให้สถาบันระหว่างประเทศที่ออกบาทบอนด์ต้องมีเครดิตดีในระดับ AAA ขึ้นไป นอกจากนี้การพิจารณาออกบาทบอนด์จะดูโครงสร้างของสภาพคล่องในประเทศ ซึ่งจะพิจารณาจากการระดมเงินของภาครัฐและเอกชนที่ออกพันธบัตร โดยเมื่อมีส่วนเกินของความจำเป็นในการออกพันธบัตรจึงจะให้สถาบันการเงินระหว่างประเทศออกบาทบอนด์ได้

สำหรับช่วงบ่ายนี้ จะมีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการออกบาทบอนด์ โดยมีกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(ตลท.) หารือร่วมกันเพื่อวางหลักเกณฑ์การออกบาทบอนด์ที่เข้มงวดมากขึ้น โดยไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องในประเทศ และจะนำผลการหารือที่ได้รายงานต่อ รมว.คลัง ให้รับทราบต่อไป

"ในปี 51 มีสถาบันระหว่างประเทศและภาคเอกชนต่างประเทศที่ขอออกบาทบอนด์กว่า 40 แห่ง วงเงิน 320,000 ล้านบาท แต่อนุมัติให้เพียง 15 แห่ง เป็นวงเงินเกือบ 5 หมื่นล้านบาท ซึ่งใน 9 เดือนที่ผ่านมา มีการออกบาทบอนด์ไปเพียง 2 แห่ง วงเงิน 7 พันล้านบาทเท่านั้น ดังนั้น โควตาที่เหลืออยู่เกือบ 4 หมื่นล้านบาท อาจจะขอร้องให้ชะลอการออกบาทบอนด์ออกไป" นายพงษ์ภาณุ ระบุ (ที่มา: ความเคลื่อนไหวในการลงทุน สืบค้นที่ <http://www.industry.go.th>)

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน นโยบาย ประกันภัย อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
 - ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน

๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น. โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศาบทะประภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand